

adott, azután kimúlt. Az erre a kénvszern munkára ítélt pókok fölöttebb roszkedvűek és még a nyujtott jó táplálék sem képes őket felvidítani. Csupán ittas állapotban dolgoznak s ennél fogva valami alkohol-aether gőzökkel részegítik. Még fejlődő állatok szála valami ragadós anyaggal van borítva, de ha ezt mosás után eltávolítják, oly szalat nyernek, mely épen oly erős mint a selyemhernyó szála, de ötszörte vékonyabb és ötszörte könnyebb. Ily szálaból készült aztán egy mennyasszonyi ruha, mely az 1900-iki párisi kiállításnak kétségkívül egyik sokat bámult kiállítási tárgya lesz. A bökkenő csak az, a mire már Réaumur is rámutatott: vajon lehetséges lesz-e egész pókcsordát tenyészteni és iparczélokra felhasználni. *Camboné* nem kételkedik benne, hogy a *halabe*, mely családokban él s igen szapora, szabadban minden fáradság nélkül nagy mennyiségben lesz tenyészthető: a missió kertjében máris van vagy száz nőstény pók. Ennél fogva remélhetjük, hogy nemsokára közönséges divatczikk lesz a — pókhálóból készült ruha!

Lepkészség csalétekkel. Az a gondolat, hogy éjjeli lepkéket csalétekkel lehessen fogni, magyar agyban fogamzott meg először. Nátly József volt az első, a ki földre tűzött faágak leveleit mézzel bekente s a Noctuákat így fogdosta. S ezt, némi módosítással, még ma is gyakorolják, azaz: ugyanoly mennyiségű vízzel elegyített mézet fél napig kitesznek a napnak, a vegyületben 35—40 m. hosszú és 1 cm. széles fehér szalagot jól megáztatnak és este fákhöz, bokrokhoz kötik, előbb még néhány csöpp gyümölcs-aethert hozzá adva. Mások a sörrre fektetik a fősúlyt: két harmad sörhez egyharmad mézet tesznek, felkeverik s egy napig állva hagyván, használat előtt kevés alma-aethert adnak hozzá és e vegyületben (10—10 cm. távolságban) spárgára fűzött szárított almaszeleteket jól beásztatva, a zsinórt este kikötik. Az almaszeleteket azonban mindinkább kezdik mellőzni. *Kelcsényi Károly* p. o. (R. L. II. 71.) fél liter sörhez 3 deka mézet s ugyanannyi cukorszörpöt kever és másnap, használat előtt 20 csöpp alma-aethert hozzáadván, a keverékkel 20—20 lépésnyire a fakat keni be. *Bordán István* 1 liter álló sört habzásig felforral, 20—25 deka lépesmézet, 10 deka cukrot és 3—4 felszeletelt almát hozzá adva, újra felforralja, azután a vegyületet szítán át bocsátva, szintén a fára keni. Mások 1 liter mézhez csak $\frac{1}{4}$ liter sört kevernek és két napig hagyják erjedni, azután kevés rhumot, gummi arabicumot és alma-aethert tesznek hozzá. Ismét mások 1 liter sörben 15 deka mézet forralnak fel, azután kevés rozskenyér morzsáját, alkalmazás előtt pedig néhány csöpp ananasz-aethert vegyítenek hozzá. Az aethert egészen fölöslegesnek mondják mások, kik 1 liter jó sörrrel ugyanannyi vagy valamivel több cukrot forralnak fel, két kávéskanálnyi legjobb rhumot vegyítenek hozzá s a keveréket 10—20 lépésnyire egymáshoz álló fák keleti oldalára a kéregre kenik. Ez utóbbi módszernél legeredményesebb a tölgyfák bekenése, még pedig hegyi tisztáson; a völgyben kevesebb röpi. Mindegyike ezen csaléteknek jó és czélra vezető, csak szerencsénk legyen. Mert az eredmény

egyenlőtlen: egy nap sokat fogunk, másnap ugyanoly körülmények közt keveset vagy semmit. Legeredményesebbnek bizonyultak a szélesendes borús esték, ha eső közeledik, de sőt kis eső sem árt. Jó a száraz nyári idő is, ha rég nem volt eső; emlékszem, hogy ily este egyszer csak úgy özönlöttek a Noctuák, Geometridák, kevésbé a Microlepidopterák és Bombicidák, még ritkábban a Sphingidák. Határozottan nem előnyös a holdvilágos, szeles vagy közvetlenül az eső után való est. A csalétket legjobban, ha nagyobb körben, félórával naplemente előtt helyezzük el és a szürkületet bevárva, félóránként járjuk be területünket, lehetőleg másodmagunkkal: az egyik a lakmározásba elmélyedt, félig ittas állatokat a cyanos üvegekbe (jó többet vinni) szedi, a másik világit és a hálót tartja a zsinór alá, mert sok állat leejti magát, mihelyt a világosság éri. Ennek megakadályozására B o r d a n zöld üveges lámpást használ, melynek világától a pillék fel nem riadnak. A lepkészésnek ezt a módját csaknem egész éven át, kora tavasztól karácsonyig lehet alkalmazni. Az eredmény természetesen nem egyforma: márcziusban a fűzfa virágzásáig sokat lehet fogni és ismét májusban a hársfa virágzásáig s ennek elvirágzása után ismét többet októberig, novemberben kevés pille jön a csalétekre, de jön. A ki teheti, el ne mulasztja a csalétekkel való fogást. Igen sok és igen érdekes pillét lehet ily módon fogni, többnyire olyant, melyet máskülönben nagyon gyéren ejthet zsákmányul.

Abafi A. Lajos.

Európa bogarai. A Küster és Kraatz-tól megkezdett és Schilsky J. által folytatott „Die Käfer Europa's“ című mű 35. füzeté is megjelent (Nürnberg. 1898. Bauer u. Raspe). E füzetben is 100 coleopterafaj leírását találjuk meg és pedig a *Dasytes* (3), *Dolichophron* (2), *Danacaea* (1), *Microjulistus* (2), *Dryophilus* (7), *Episernus* (6), *Synanobium* (1), *Anobium* (9), *Oligomerus* (2), *Nestobium* (4), *Ernobius* (13), *Gastrallus* (4), *Hedobia* (1), *Trypopytus* (1), *Ptilinus* (1), *Plumaria* (1), *Ochina* (3), *Xyletinus* (9), *Metholcus* (2), *Mesotheres* (1), *Stenalia* (3), *Mordellistena* (6), *Pentaria* (1) és *Anaspis* (17) nemekből. Több tájnal Magyarországot is említi termőhelyként és pedig a következőknél: *Dasytes (Hypodasytes) obscurus* Gyllh. (Hu.); *Episernus granulatus* Weise (Bocza, Liptó megye; leg. Weise); *Nestobium (Hyperisus) plumbeum* Ill. (Hu. Cro. Ban. Trans.); *Ptilinus fissicollis* Reitt. (Hu.); *Ochina Latreillei* Bon. (Hu., Rosenh. leg., in coll. Heyden); *Xyletinus (Sternoplus) ater* Panz. (Hu.); *X. maculatus* Kiesw. (Banat. Dahl! Hu. mer. Transs. Merkl.); *X. ruficollis* Gebl. (Hu.); *Anaspis (Silaria) Ganglbaueri* Schilsky n. sp. (Zengg, Ganglb.); *Conalia Baudii* Muls. (Hu. Cro.); *Mordella aurofasciata* Com. (Hu.); *Stenalia brunneipes* Muls. (Hu.); *Mordellistena Milleri* Em. (Mehadia); *M. ruffrons* (Cro.); *M. Reichei* Em. (Cro.); *M. uana* Montsch. (Cro.); *M. brevicauda* v. *dives* Em. (Mehadia); *Anaspis (Spanisa) subtilis* Hampe (Hu. Trans.). *A. Kiesenwetteri* Em. (Tátra, Kárpátok). A vastag nyomással feltüntetett állatok hazánk faunájára újak. Végül pedig megjegyzi Schilsky, hogy az előbbi